

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מגידו לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 34154-08-20 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1

בפני כב' השופט בדימוס מרדכי ארגמן

מבקשים פלוני (אסיר)

נגד

משיבים מדינת ישראל

2

החלטה

3

4

1. האסיר נידון ל - 18 חודשי מאסר בפועל וכן 12 חודשים על תנאי למשך 5 שנים, בגין עבירות
נשוא ארבעה אישומים שעניינן זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש וכן נשיאה, החזקה וייצור
נשק. המדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2017-2019 באופן רצוף ושיטתי כמפורט בכתב האישום
המתוקן.

8

2. שני תנאים בסיסיים נקבעו, בסעיף 3 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001, שקיומם
מכניס את האסיר למתחם הזכאות לשחרור על תנאי והם, כי:

10

א. יימצא ראוי לשחרור.

11

ב. שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.

12

3. להלן דיון בשני התנאים על פי תוכנם ומהותם ותחילה, לתנאי הסיכון לשלום הציבור.

13

התנאי לפיו, "שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור":

14

תנאי זה, על פי מהותו, הינו תנאי עובדתי, הצופה פני עתיד, לפיו הוועדה אמורה ללמוד על
רמת סיכון הצפויה לשלום הציבור. לרבות נפגע העבירה, אם ישוחרר בזאת, ממכלול הנתונים
הידועים לה בעיינו של האסיר מן העבר עד להווה.

17

א. סעיף 9(2) לחוק. כנגד האסיר אין תיקים עומדים ותלויים.

18

ב. סעיף 9(3) לחוק. לאסיר אין הרשעות קודמות.

19

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מגידו לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 34154-08-20 (אסיר) נ' מדינת ישראל

4.

התנאי שעניינו כי שחרור אינו מסכן את שלום הציבור.

תנאי זה, על פי מהותו, הינו תנאי ערכי, הנבחן על פי הידוע ביחס לאסיר, ממכלול הנתונים שבעבר עד למועד מתן ההחלטה הנוגעים למידת היותו ראוי לסליחה ולהקלה בעונש המאסר שהושת עליו. משמעות המושג תלויה במבחנים ערכיים, הבאים לידי ביטוי במידת ההפנמה של הלקח, ההכרה בצידוק קיומו של הערך הנורמטיבי שהופר על ידי האסיר, ההודאה באשמה, החרטה הכנה, בבחינת מודה ועוזב, העשייה למען החזרת המצב לקדמותו ומתן פיצוי הולם לקרבן העבירה, הן על הנזק הממוני והן על הנזק הנפשי, שגרם לו. התנהגותו של האסיר במהלך ריצוי עונשו, הן כלפי גורמי הבית הסוהר והן כלפי עמיתיו האסירים, להלן מגוון שיקולים שהמחוקק קבע בסעיף 9 לחוק האמור:

א. סעיף 9(10) לחוק. האסיר הינו יליד 1999.

ב. סעיף 9(6) לחוק. מחוות הדעת מטעם שב"ס מיום 27.9.2020 נאמר כי במהלך ריצוי מאסרו לא היה מעורב בעבירות משמעת.

ג. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר. קיימת התנגדות לשחרורו המוקדם לאור אופיין האידיאולוגי של בסיס העבירות שביצע בשים לב לרמת המסוכנות הנובעת מפעילותו.

5.

סוף דבר

לאחר שהוועדה עיינה בתיקו של האסיר וכן עיינה במסמכים שהוגשו לה על ידי הצדדים במהלך הדיון, וכן לאחר ששמעה את הצדדים הגיעה למסקנה לפיה שחרורו של האסיר עלול לסכן את שלום הציבור ובטחונו וזאת מן הטעמים העיקרים שפורטו להלן:

א. אמנם זהו מאסרו ראשון של האסיר, אך מעובדות כתב האישום המתוקן המצביעות על ביצוע שיטתי של עבירות שעניינן זריקת חפצים מסוכנים לעבר אנשים במטרה לגרום נזק לרכוש וחבלה לאדם לא מותירים ספק בדבר מסוכנותו ומעשיו שבוצעו על בסיס אידאולוגי בטחוני.

ב. בחוות הדעת מטעם שב"כ קיימת התנגדות לשחרור המוקדם בשים לב למהות העבירות ובסיסן האידאולוגי.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מגידו לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 34154-08-20 (אסיר) נ' מדינת ישראל

ג. מדובר בעבירות אשר בוצעו על בסיס אידיאולוגי. כאשר ניתנה לאסיר רשות הדיבור,
האסיר אמר אין לי מה להגיד. מכך יש להסיק כי האסיר מחזיק עדיין בדעותיו
האידיאולוגיות ולא ברור כלל מדוע ביקש לעלות לדיון כשאלו מה להגיד.
ד. לסיכום הדברים יאמר כי הוועדה סבורה כי מסוכנתו של האסיר בעינה עומדת ולפיכך
הדוחה את הבקשה.

נוכח עמדת האסיר, ההחלטה תפורסם ללא פרטיו האישיים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"א, 11 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.

מרדכי ארגמן, שופט בדימוס